

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy hóra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó közlések intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Somogyi gazdák a vámpolitikáról.

Pécs, 1900. május 11.

A somogy megyei gazdasági egyesület is foglalkozott a napokban a jövőben követendő vámpolitikánk kérdésével s a tanácskozás eredményeit egy a kormányhoz intézett feliratba foglalta, a melyet nemcsak a közel szomszédi viszonyról fogva, de azért is érdemesnek tartunk ismertetni, mert abból érdekes tanulságokat vonhatunk le a közös vámterületen eddig folytatott gazdálkodást illetőleg, a melyet eddig mindig a magyar mezőgazdaság érdekében állónak hirdettek s megítélhetjük, hogy a jövőre nézve gazdáink is olyan vámpolitikai elveket pengetnek, a melyek csakis akkor volnának érvényesíthetők, ha gazdasági politikánkat önállóan, minden idegen ellentétes érdekű befolyástól mentesen intézhetnők.

A somogy megyei gazdasági egyesület felterjesztése lényegileg a következőket foglalja magában:

Az utolsó évtizedek tapasztalatai ama meggyőződést érlelték meg majdnem az összes államokban, hogy a szabad kereskedelem elve a gyakorlati életben megvalósítva, most már nem teljesíti ama reményeket, melyeket a világ ahhoz fűzött s nem biztosítja ama előnyöket, amelyek elnyerése minden állam anyagi boldogulásának egyik feltételét képezi.

Eme meggyőződés következtében az összes államok mindinkább áttérnek a védvamos irányzatba, amely a honi munka és termelés védelmére s a honi fogyasztás emelésére és ennek a honi termelés részére való biztosítására helyez sulyt.

Ha már a hatalmasabb nagyobb és gazdagabb államokat ily szempontok vezérik, mennyivel nagyobb szüksége lehet a védelemre hazánknak, ennek a kiválóan nyerstermelő, gyenge iparu és tőkében szegény államnak.

S éppen azért, mert hazánk anyagi gyarapodását csak a mezőgazdasági és ipari termelés kellő védelme mellett látjuk elérhetőnek, másrészt mivel minden jel arra mutat, hogy a külállamok is a védvamos irányzatot követik; végre mivel jelenleg érvényben levő kereskedelmi szerződéseink fentebb jelzett érdekünknek és a fentebb jelzett irányzatnak nem felelnek meg: ennél fogva szükségesnek tartjuk, hogy azok 1903. évre felmondassanak és új, érdekeinknek megfelelő kereskedelmi szerződések köttessenek.

A kötetendő kereskedelmi szerződések-nél nézetünk szerint azt kellene célul kitűzni, hogy magas vámtételekkel lehetőleg megakadályozzuk azon mezőgazdasági termények beözönlését, amelyek a mi terményeinknek akár a külföldön, akár a belső földön káros versenyt csinálnak, bocsássuk

be azon mezőgazdasági terményeket, a melyeket mi nem termelünk, vagy amelyek termelése csak kivételes vagy kisszerű nálunk s melyeknek nagyobb mérvben való termelésére nem lehet kilátásunk, bocsássuk be mindazon mezőgazdasági szükségleteket, a melyek termelését hazánk nélkülözi, vagy amelyek termelésére a közel jövőben a létfeltételek nincsenek meg, de amelyek mezőgazdaságunk előmozdítására szolgálnak.

Magától értetődik, hogy az egyes mezőgazdasági termékeknek és mezőgazdasági szükségleteknek kedvező vámtételek mellett, vagy vámentesen leendő bebocsájtása csak a mi termékeink előnyös kivételének biztosítása mellett lesz eszközölhető.

Ugyanezen elv volna követendő az ipari termékekre nézve is.

Eddig külkereskedelmi forgalmunkat az általános vámtariffa s a szerződéses tarifák, valamint a legtöbb kedvezmény kikötése szabályozták; még pedig a szerződéses tarifák annyira uralták a helyzetet, hogy az általános vámtariffa jóformán csak kivételesen érvényesült, sőt a legtöbb kedvezménynek megadása halomra döntötte az általános vámtariffának ránc nézve még nem is eléggé előnyös tételeit is.

Nézetünk szerint tehát oly autonóm vámtariffát kellene megállapítani, mely legalább nevezetesebb mezőgazdasági nyers-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mi a szerelem?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Cank Muki.

A tavaszi napsugár, a lány szellő susogása, a madarak vig dala, a virágok illata mámorba ringatja lelkemet, szerelmissé teszi szívemet. Nem tudom kit, de érzem, hogy valakit szeretek. A láthatatlan ideál után vágy lelkem, az után sóvárgok szüntelen, hogy ébredező érzelmeimről bizonyossá legyek. Szeretek, érzem s nem tudom, ha vajjon ez-e a szerelem?

Mondjátok meg nekem, mi a szerelem?

Köteteket, könyvtárakat irtak már a szerelemről. Tárgyalták s fejtegették, tanítják ma is tudományosan, a regényírók egyébről sem irtak, mint a szerelemről, mert, mint mondják, ez mozgatja a világot, a költők bűvös-bájós énekeket zengtek róla. Tanultam, olvastam s szavaltam sokat, nagyon sokat a szerelemről s mikor már azt gondoltam, hogy most ismerem, keserűen csalódtam. Haboztam, ha vajjon ez-e a szerelem?

Mondjátok, mikor két szempár összevilan s rá a szív hangosan feldobog, mikor a kezek az érintkezésben megremegnek s a szó, a hang látványozott lesz, az arc elpirul s az ember érje oly nyugtalan, mint a bűzös lel-

kiismeret, mondjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

S ha beszélnek együtt a lányka s ifju, bár ajkuk nem meri kimondani az édes szót, mely világot rejt magában, még önmaga előtt is igyekszik tagadni a nagy érzelmét, de szívük érzi, hogy ez a másik ő reá nézve nem olyan, mint a többi, az a többinél nagyobb, nemesebb, hogy miért, tán maga sem tudja s mégis biztosra veszi, tán az ösztöne sugja, mondjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

Vagy, ha árad a szó a gondolatok árjától s mindegyik ajkán hordja a szerelmet s esküdjöznek hűségről, boldogságról, vagy boldogtalanságról s eltöltene napokat s beszélnek érzelmükről szüntelen, más nem is érdekli őket, mert kettőjükön kívül számukra senki és semmi más nem létezik e földön, mondjátok meg nekem, ha vajjon ez-e a szerelem?

Mikor a lányka nem láthatja az ifjut és viszont, de mindegyik lelkében ott él a másik élő, dicsőített, magasztosult, glóriával körülvont képe, szüntelen felőle álmodik, róla ábrándozik, szinte hangját veli hallani, ismétli annak szavait s újra esküszik nagy esküvel, miként ha jelen volna, tán ez a szerelem?

S ha nyugodni tér a nap s vele az ember, de nyugodni, aludni nem tud soká, bár teste fáradt s pihenni vágy, a lélek éber s ébren álmodik, a szem csakva, nem is hall már semmi zajt, semmi neszt, csak egyet, az ő hangját s annak legfinomabb rezgését; mondjátok, mikor a napi munkában kifáradva aludni

térünk s egész éjjelen csak róla álmodunk, mondjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

Vagy, ha illatos mezőn járunk tarka-barka virágok között s szedjük egymásnak a virágot s ha tehetők a földgömb összes virágát leszakítanók, hogy az ő lába elé rakjuk s mit tőle kaptunk, büszkén viseljük, léltve őrizzük azt az egy hervadó virágszálat, miként ha volna Dárius kincse s ha már a hervadástól nem tudjuk megmenteni, nem engedjük elenyészni, lepréseljük s úgy hordjuk mindig magunkkal, nem azért, mert szép, csak mert tőle kaptuk, csak mert, ha rá esik szemünk pillantása, ő jut az eszünkbe s ép ezért gyakran előveszszük s élvezzük illatát, mely már rég elszállt ugyan, de mi mégis érezzük, mondjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

A terhes munkában, ha nem fáradunk el, bár máskor oly nehéz is volt az, most könnyű, mint soha nem tapasztaltuk még, mert szüntelen ő van munka közben is eszünkben, a lelkünk előtt s ő megédesíti a fájdalmat is, csakugy, mint a munkát megkönnyíti, tán ez a szerelem?

Ha a távolban, bár megvan minden kényelmünk, a jó mód eddig nem remélt, eddig nem élvezett foka környez bennünket, terhünkre válik a jólét, mert a nagy bőségből hiányzik valaki, a kit nem pótol, ugy érezzük, senki és semmi e világon s irigyeljenek bár az emberek, hogy nem kell törődnünk az élet, a megélhetés súlyos gondjaival, még sem érezzük magunkat teljesen boldogoknak, még csak

termékeinkre nézve minimális és maximális tételeket tartalmazna, a minnek a kül-államokkal kötendő kereskedelmi szerződéseknél az lenne az előnye, hogy biztosítva lennének az iránt, hogy fontosabb mezőgazdasági termékeink a kötendő kereskedelmi szerződéseknél nem áldoztatnának fel más érdekeknek, miként ez eddig történt, továbbá, hogy minden egyezkedő állam tudná, melyik azon legkisebb vámtétel, amelyen alól az illető termékekre nézve alacsonyabb vám nem nyerhető. Az alkudozások azután a legalacsonyabb és legmagasabb vámtétel határai közt mozoghatnának.

E mellett a legtöbb kedvezmény elve a kereskedelmi szerződésekből ki lenne küszöbölendő; mert e nélkül lehetetlennek tartjuk a kellő védelmet. Hiszen, ha valamely állammal oly szerződést kötöttünk, a melyben annak valamely cikkét a legtöbb kedvezményvel bocsátjuk át a vámtételek határon azért, mert valamely termékünk bevitelére attól kedvező feltételeket nyertünk; mi hasznunk van az ilyen szerződésből, ha azután más állam is igénybe veheti ugyanazon kedvezményt s elárassza piacunkat ugyanazon termékekkel, melyek előnyös behozatalának rekompensációja fejében nekünk semmit sem adott!

Viszont azonban a kereskedelmi szerződések megkötésénél gondoskodni kell arról is, hogy, ha mi valamely termékünkre az illető idegen államba kedvező tarifát biztosítottunk, ez ne engedhessen más államnak ugyanazon és velünk versenyző termékeire kedvezőbb vámtarifát: mert különben mindazon áldozatok, melyeket a kedvező kivitel érdekében hoztunk, kárba vesznek.

Ezeket kívül szükségesnek tartjuk még a következőket:

a) A határforgalmi kedvezmények a kereskedelmi szerződésekből lehetőleg kiküszöbölendők és a legszorosabban körül-

oly boldogok sem vagyunk, mint ő körötte, mikor keservesen kellett szenvednünk és iz-zadnunk, mondjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

Nézétek, az a kis arckép, melyen az ő arca vagyon, megóv bennünket minden rossztól. A mulatozók zaját kerüljük, mert túl-harsogja lelkünk szózatát, elnyomni igyekszik szívünk érzelmét, undorodunk a bortól, pezsgőtől, mert nem tudunk józanul rá gondolni s szegyenelnők őt még gondolatban is csak a legkisebb sérelemmel illetni, inkább magányosan bolyongunk kint a hűvös erdők árnyán, a vadvirágos réteken, a csevegő patakoknál s a dalos bokrok között, hol minden a szerelemről regél s ábrándozva hallgatjuk a nép gyermekének énekét, melyet a szerelemről énekel s jól esik szívünknek, kielégít bennünket, mert úgy gondoljuk, hogy a mi érzéseinket tolmácsolja mindez, mondjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

Úgy érezzük, sőt biztosra vesszük, hogy ki őt a legkisebb szóval megsértene, azon készek volnánk keresztül menni s ha kell minden percben százszor is meg tudnánk halni minden habozás nélkül, talán ez a szerelem?

Avagy, ha meghalt számunkra ő s boldogtalanoknak érezzük magunkat, nehéz lesz az élet, bántó a lét, megszegyenítő az öntudat s keresve keressük a halált, erővel aláássuk egészségünket, hogy mihamar a sírgödörbe dőlünk, vagy, hogy minden földi nyomorúságunknak véget vessünk, egy élettelen golyó-

irandók; mert azok nem ellenőrizhető visszaélésekre vezetnek s az illető kereskedelmi szerződésnek valóságos kijátszását eredményezik, ami fölött az olasz bor s a szerb sertés- és gabonabehozatalánál szomorú tapasztalatokat tettünk.

b) A külföldi termékeknek a vámtételek megkerülésére irányuló s a honi termékek természetes árképződésének megakadályozását előidéző szabadraktárak megszüntetendők.

c) A kikészítés, kijavítás és feldolgozás végett behozott áruknak behozatali vámdíj alóli mentességéről biztosítékok veendőek fel az illető kereskedelmi szerződésekbe az iránt, hogy ez ne szolgálhaszon ürügyül a vámvédelem kijátszására s ne idézhessen elő káros versenyt ugyanazon honi árukra nézve.

Különös súly helyezendő a behozott és feldolgozva kivitt áru azonosságának megállapítására és a kivitel idejének meghatározására.

A mezőgazdasági nyersterményeknek a kikészítési eljárás címén való vámmentes behozatala egyáltalában meg nem engedhető, egyrészt, mert az azonosság ellenőrzése majdnem lehetetlen, másrészt, mivel ez gyakran szolgáltat alkalmat a külföldi nyerstermények szükségtelen főlhalmozásával a káros üzérkedésre s a vámvédelem kijátszására.

d) Történjék gondoskodás arról is, hogy a velünk szerződő állam más államok tranzitó termékeit a saját termékeinél magasabb vasuti és hajózási tarifával sújtsa, nehogy azok saját termékei gyanánt az ezek számára biztosított kedvezőbb vámtétel mellett juthassanak hozzánk, minden ellenszolgáltatás nélkül.

e) Azon elvből kiindulva, hogy a földbirtok adja meg a legnagyobb befolyást az államban, másrészt az idegenek aggasztó birtokvásárlását megakadályozan-

val elvágjuk életünk fonálát, mert a veszteséget elviselni nem tudjuk élve, modjátok, ha vajjon ez-e a szerelem?

Lehet, hogy megszegi ő esküjét s eltaszít magától örökre, mint valami haszontalan, összetört játékát s az ifju szívében az érzélem lángja nem alszik el, sőt nagyobb erőre kap, ajka nem fakad átokra, Istenkáromlásra, hanem imádságot mond ő érte, a hűtlen boldogságáért, megelégszik annyival s már az is némi boldogságot kölcsönöz zaklatott szívének, ha boldognak tudja őt, mondjátok mi ez, örülség, vagy tán ez a szerelem?

Kérdezem a szerelmet ébresztő tavasztól, a virágot hullató ősztől, a dalos pacsi-tától, a ragyogó csillagoktól, hisz mind, mind a szerelemről beszélnek s nem ad egyik sem választ. Ujra elmondja, a mit már annyiszor hallottam, ujat is tesz hozzá s még sem tudom megérteni, hogy mi az a szerelem?!

Kérdem az embereket, aggot és ifjut egyaránt, ábrándos leánykát, higgadt ésszt, előveszem rég kitanúlt könyveimet, tanulmányozom a legujabbakat, mindenütt sokat irnak a szerelemről s még sem tudom, hogy a mit érzek, az-e a szerelem?!

Avagy tán az a szerelem, az az érzés, melynek csak nevét tudjuk megmondani s némely nyilvánulását, lényegét pedig még mindig kutatják?

Mondjátok hát akkor, hogy mindaz, mit kérdeztem, együttvéve tán a szerelem?

dók, ki kellene mondani, hogy nem magyar állampolgárok s idegen társaságok Magyarországon földbirtokot jövőre nem szerezhetnek.

Szükségesnek tartjuk, hogy a fontosabb államok vámtarifái rendszere egyenlő alapon dolgoztassék ki, mert e nélkül folytonos zavaroknak és bonyodalomnak leszünk kitéve az áruk vámszerinti osztályozásánál.

Azon államokkal, amelyekbe nevezetesebb állatkivitelünk van, állategészségügyi oly egyezmények kötendők, melyek állatkivitelünket lehetővé teszik s mentesítenek bennünket minden a kivitt akadályozó akadékoskodástól, viszont fejleszítik kormányunkat állati és növényi betegségek behurcolásának veszélye esetén a behozatal és átvitelnek időleges korlátozására, sőt szükség esetén beszüntetetésére is.

A mezőgazdasági termékek meghamisítása a velünk szerződésben álló államokban egyenlő elbánás alá essék, mert enélkül saját termékeinket meg nem védhetjük. Hasztalan védnök mi ugyanis például bortermelésünket a borhamisítást gátló törvényekkel és intézkedésekkel, ha a szomszéd állam e tekintetben mit sem tenne és előzőnölhetne bennünket hamis borokkal, melyek olcsóságuknál fogva leszorítanak e piacáról és fogyasztásból természetes borainkat.

A gabnaárak mesterséges alakításának megakadályozása végett a szerződéses államoknak egyöntetű elbánásban kellene a gabnatözsédet részesíteni.

A kartellek működését közös elveken alapuló törvényhozási szabályozással állami felügyelet alá kellene szerződéses államoknak helyezni.

Ausztriával jelenleg kereskedelmi és vámegegyezményben élünk, meddig fog ez tartani, megmondani senki sem képes; de önrendelkezési jogunk törvényekben is biztosítva lévén, nincs kizárva, hogy ily egyezmény többé nem fog létesülni; ennél fogva a külállamokkal a kereskedelmi szerződések akként kötendők, hogy az Ausztriával fennálló kereskedelmi és vámközösségnek megszüntö, vagy meg nem szüntö, azokra befolyással ne lehessen.

H i r e k.

Pécs, 1900. május 11.

Fagyos szentek.

Holnap (szombaton) kezdődnek a fagyos szentek, *Pongrác, Szervác és Bonifác* napjai. A negyedik fagyos szent, *Orbán*, május 25-én lesz s ha majd mind a négynek napja minden veszedelem nélkül átszáll felettünk, akkor már nem kell félni, hogy elfagy a szőlő és a gyümölcs.

Érdekes tudni, ki volt Pongrác, Szervác, Bonifác és Orbán?!

Pongrác, egy frigai előkelő családnak tagja, a ki 14 éves korában a pápa által kereszteltetett meg s a ki azért, mert Krisztus tanát és hitét bátran vallotta, Diokletian által 293-ban lefejeztetett. — Ezen szomorú és meg nem érdemelt halálának emlékére a kath. egyház szentei közé iktatta, emlékét és napjával május 12-ikét üli.

Szervác, a ki Krisztus urunk után a IV-ik században Tongernben püspökösödött,

ellensége volt az arianusoknak, a kik Krisztus Urunk Istenségét tagadtak s ezzel a keresztény vallásnak isteni voltát is. — O tehát mint püspök Krisztus urunk tanai értelmében a katolikus vallásnak igen sokat tett, a miért is szentté avattatott. — A róm. kath. egyház május 13-án tartja emléknapiját, a mely nap a mezőgazdának gyakran késői fagyával emlékeztető marad.

Bonifác pápa, pápaságának második évében jutva csak jogainak élvezetébe, II-ik Theodosius császárt arról győzte meg, hogy az illir egyházak is a római patriarkátus joghatósága alá tartoznak. — Ezen kívül elődei nyomán kárhoztatta Pellagius britt szerzetesnek tanait, a ki Kr. u. 384-ben Rómába jöve ott a keresztény vallás ellen tévtanokat hirdetett, a miért II-ik Theodosius császár még Konstantinápolyból is kiűzte. Bonifácot tehát a keresztény vallás uttörőjeként a róm. kath. egyház szintén szentek közé avatta és napjaul május 14-ikét üli.

I. **Orbán** pápa, a ki Kr. u. 223-ban lépett a pápai trónra és a ki 230-ban a keresztény vallásért vértanui halállal halt meg, szintén a szentek közé avattatott. — Napja május 25-ike. Ez szokott a földmivelők legfőbb napja lenni, mert a még folytatott megfigyelések alapján e tájban mindig beköszönt egy hűvösebb nap, esetleg fagy is.

Nem csoda tehát, ha minden gazda fél a fagyos szentek napjai körül beállható fagyoktól, mert ilyenkor a fagy igen nagy károkat tehet, mert megindult vegetáció kezdetén fagyasztja el a gyümölcsöthözö virágot, a most fakadt hajtást és az ezen fejlődött nedvdus és gyenge levélkét.

Naptár 1900. május 12-én.

Naptár: szombat, május 12. — Róm. kath.: Pongrác. — Prot.: Pongrác. — Görög-kel.: (április 29.) Jázon. — Zsidó: Ijar 13. — Nap két 4 óra 29 perckor; nyugszik 7 óra 23 perckor. — Hold két délután 5 óra 10 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 12 perckor.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: hűvös idő jelentékeny csapadék nélkül és éjjeli fagyvárható.

A közegészségügyi bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor a közgyűlési teremben.

A temetőrendező bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor a gazdasági tanácssteremben.

A női énektársaság kirándulása Abbáziába d. u. 3 órakor.

— **(Személyi hírek.)** Br. *Fejérváry* Imre főispán ma reggel nyolc órakor Abbáziába utazott. A főispán Abbáziában időző nejével együtt vasárnap este tér haza. *Tormay* Károly alispán Lancsukról tegnap este hazakerkezett.

— **(Megyés püspökünk bérmenton.)** *Hetyey* Sámuel püspök verőfényes ragyogó időben bérment Kis-Szekelyen. Példás rendet és fegyelmet talált a plébániában. Meglátogatta az iskolát is. Innen Mislára ment, a hol másnap osztotta ki a bérmentást. Még aznap Pincehelyre ment át. Pincehelyig *Késmárky* Dezső szolgabíró kísérte, Pincehelyen *Széwald* Móríc tamási főbíró csatlakozott hozzá s kísérte a tamási járásban. A pincehelyiek nagy ünnepséggel fogadták a főpásztort, kinek láthatólag jól esett a spontán ováció. Mikor itt a bérmentást elvégezte, utána katekeztet tartott az iskolában. Ebéd után Ozorára hajtattott hullámzó vetések, szép reményre jogosító buzatáblák közt, nyíló orgonabokrok, virágba borult gyümölcsfák szegélyezték az utat. Ozorán vagy 1400-an voltak a bérmentlandók. Utána kihallgatást adott a püspök s délután Felső-Nyékre ment s szombaton itt szolgáltatja fel a bérmentás szentségét. Hanny Gábor pápai praelátus kíséri állandóan utjában a megyés püspököt, ki e héten Tókeszi. Ká-

nya, Beregh és Szántó községekben, tegnap pedig Köny községben bérment. Ma a püspök Értényben osztotta ki a bérmentást, holnap Felső-Ireghen, vasárnap Tamásiban, hétfőn Paárin és kedden Regölyben fog bérmentni s ezzel be is fejezi bérmentautját.

— **(A krajcárok kisértenek.)** Lapunk egy olvasójától vettük az alábbi közérdekű felszólalást: »Az osztr. értékű krajcárok, melyek 1899. év végével értéküket a közforgalomban teljesen elvesztették, még mindig kisértenek és a nép közt sok kellemetlenséget, sőt több ízben még perpatvart is idéznek elő. A legutóbbi erre vonatkozó miniszteri rendelet röviden kimondja, hogy a közforgalomból kizárt osztr. ért. krajcárokra nézve, a mennyiben azok még léteznének, megengedi, hogy a kir. adópénztárak azokat *ez év június hó végeig beváltsák, illetve adófizetesképen elfogadják.* Ez a nem specifikált rendelet, ugylátszik, a nép között sok félreértést szült, mert sok helyen oda lett magyarázva, mintha e rendelettel a krajcárok értéke föntebbi időre a közforgalomban hosszabbítást nyert volna, pedig a beválthatás ideje nagyhamar lejár és a krajcároknak egy jó része ily módon — sokaknak kárára és kellemetlenségére — minden időre itt maradnak a nyakunkon. E mizériának végleges megszűnését csakis az által lehetne elérni, ha az illetékes hatóságok *felhívást intéznének vámosok, helypénzszedők, dohány-elárusítók, kereskedők, vendéglősök, kávészokhoz stb., hogy a krajcárokat — már saját érdekében is — ez év június 25-ig elfogadva ugyan, de a forgalomba többé ki nem adva, nevezett hó végeig a kir. adópénztárba beadhassák.*

— **(Sorozás.)** Holnap délelőtt nyolc órakor a Scholz-féle sörházban a hadkiegészítő bizottság előtt megkezdődnek ismét a sorozások, illetve az utóállítások. Ez alkalommal a vidéki illetőségűek s azok kerülnek a mérték alá, kik bizonyos okokból a rendes katonai állításon nem jelenhettek meg.

— **(Kossuth Ferenc Tolnamegyében.)** Mint értesülünk, *Kossuth* Ferenc a pünkösdi ünnepek alatt Tolnamegyébe a Sárközbe érkezik, hogy az ott tartandó népgyűlésen résztvegyen. A Sárköz törhetetlen elvhűségű független polgársága meghívta *Kossuth* Ferencet, a ki még nem járt azon a vidéken, hogy ott is megismerkedjék s hogy a függetlenség zászlója alatt a Sárköz is hallja beszélni *Kossuth* Lajos fiát.

— **(Sulyos rendelet.)** A földmivelésügyi miniszter legújabb rendelete valóságos csapást mért a sertéstenyésztő földmives népre. Azt rendelte a miniszter, hogy a házaló kúpecek által a sertés piacon és a községekben összevásárolt sertéseket nem szállíthatja el a vasut, csak azután, ha előbb valamely veszteglő állomásban állatorvosi felügyelet alatt 14 napot töltöttek. Somogy-vármegyében leginkább alföldi sertés kúpecek szokták tenyésztési célokra összevásárolni a piacokra hajtott sertéseket; Kaposváron, Nagy-Bajomban, Barcsan s még több helyen igen élénk sertés vásárok szoktak esni. A miniszter rendelete azonban a piacokat megbuktatta, mert a kereskedők inkább nem vásárolnak, hogy sem 14 napon át tartásuk az összevásárolt sertéseket és az állatorvosi felügyeletért is fizesse-

nek. Az uradalmak ezen rendelettel nem károsodnak, mert az eladott farkákat otthon tartják 14 napig, csak azután adják át; de a földmives nép egy-két eladott disznójával azt nem teheti, hanem a piacra hajtja be. Most a kereskedők nem vesznek, a népnek nincs módja eladni sertéseit, hanem az eladó jószágot tartani kénytelen s így az felemészti értékét, a gazda pedig elveszti a legbiztosabb pénzforrását.

— **(Halálozás.)** *Vinkovits* János, életének 73-ik évében, ma reggel elhunyt. Temetése holnap (szombaton) délután öt órakor lesz az Anna-utca 37-ik számú házból a budakülvárosi temetőben. Az engesztelő misét hétfőn délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi templomban. Elhunytát özvegye, gyermekei és nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Kórházi szimuláns.)** A belügyminiszter értesíti a város hatóságát, hogy a horvátországi Viljem községi illetőségű *Dávids* Dunjevics nevű egyén, különféle betegségek ürügye alatt az ország vidékeinek kórházaiban ápolatja magát s ezzel az országos betegápoló alapnak tetemes károkat okoz. Felhívja a miniszter a törvényhatóságokat s ezek közt Pécs városát is, hogy intézkedjék, hogy ha komoly betegség nélkül jelentkezik valamely kórházban, onnan nemcsak elutasítsák, hanem tartóztassák le és toloncolják el.

— **(Május elseje — ujév.)** A naptártudósok felhívják a figyelmet az idei május elsejére egy igen érdekes szempontból. E szerint május elseje most, ebben az esztendőben nemcsak a szocialistákra nevezetes, hanem több, mint kétszáz millió emberre nézve azért is, mert egyik legnagyobb ünnepnapjuk. A mohamedánok ugyanis 1900. május elsejében ujév napját ünneplik. Ezzel a nappal kezdődik a mohamedánok 1318-ik esztendeje. Az ő esztendejük háromszázötvennégy, illetőleg háromszázötvenöt nappól áll és az időszámításuk tudvalevőleg Mohamednek Mekkából Medinába való menekülésénél kezdődik. A naptártudósok visszafelé megmondhatják, mikor esett össze a mi május elsejünk az ő ujévükkel és a jövődre nézve is megtehetik erre vonatkozólag a számításait.

— **(Régi boszu.)** *Kőrösi* István, hidjai lakos, Szedresen mulatott *Joó* János korcsmájában s itt találkozott régi haragosával, a kik szinlelt barátsággal kihívták a korcsmából és az utcán egyszerre négyen is rátámadtak. A szegény embert úgy elverték, hogy lepedőben vitték haza. A négy boszuálló hős neve: Szarka József, Keserű István, Csomó Ferenc és Erdélyi János, szedresi lakosok, a kik a bíróságnak fognak tettükért beszámolni.

— **(A katonajelvény bitorlása.)** A szegzárdi besorozott polgáregényeknek az a régi hagyományos szokásuk, hogy sarkanyut vernek a csizmájokra és azt büszkén pengetik az utcákon végig mindaddig, mig októberben be nem kell rukkolniuk ezredeikhez. *Szászi* nevű szegzárdi legény is most került a sorozás alá, de nem vált be, pedig szeretett volna katoná lenni. Szászinak tehát nem volt joga a »szegzárdi katonajelvényt« viselnie, dacára ennek, sarkanyut veretett csizmájára és úgy jelent meg a főutcán, a hol találkozott a sarkanyus ujonc hadfiakkal, a kik nekiestek Szászinak és kérdőre vonták, hogy milyen joga viseli a sarkanyut? A megtámadott

még szóhoz sem jutott, máris lesztek csizmájáról a bitorolt katonai jelvényt és hozzá még meg is szúrták.

— (**Bizottsági ülés.**) A város temetőrendezési bizottsága holnap (szombaton) délután 3 órakor, Károly Ignác apátplébános elnöklete alatt a városháza gazdasági tanács-termében ülést tart. Az ülés tárgya lesz a temetőszabályrendelet tárgyalása.

— (**A vezérkar Kaposvározt.**) Beck Frigyes tábornagy tegnap délután az 5 órai gyorsvonattal a vezérkarral együtt Kaposvárra érkezett. Kiséretében vannak: Pitreich altábornagy, Winzor és hölzendorfi Conrad tábornokok, Cvitkovicz, Daukl, Bockenheimer, Ubaldins, Bohr, Giesl, Schlögelhofer, Kolozsváry ezredesek. Ezekon kívül 21 őrnagy és 13 főtiszt. Az állomáson óriási néptömeg gyűlt össze. A vezérkart a közös hadseregbeli és honvédtisztikar, valamint a városi hatóság fogadta. Német polgármester szép beszéddel fogadta Beck vezérkari főnököt, a mit az előkelő katona szívélyesen köszönt meg. Az elszállásolás után térszene volt.

— (**Jóváhagyott alapszabályok.**) A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a tolna-baranya-somogyi ág. hitv. ev. egyházmegye mecsekvidéki tanítói körének alapszabályzatát jóváhagyta.

— (**Zászló-avatás.**) A pécsi építőmunkások szakegylete június hó negyedikén, pünkösd másnapján, a Novák-féle vendéglőben tartja zászló-avatási ünnepélyét. Délután 9 órakor a szakegyletből a buzatérre vonulnak az ünneplők, hol a zászlóavatás fog lefolyni. Ez alkalommal Vojtek Juliska szavalni fog, az egyleti dalárda énekel s a szakegylet elnöke beszédet tart. Délután négy órakor ének- és szavalati előadás lesz a gyár-utca 7. szám alatt, este nyolc órakor pedig »Gyöngyélet a katona-élet« című szindarabot adják elő. A szindarab után alkalmi előképek, majd tánc következik.

— (**Felülfizetések.**) A »Pécsi Athletikai Club« május 6-iki sportünnepélyén a létesítendő sporttelep javára felülfizettek: Majorossy Imre 50 koronát, gróf Schmiedegg Károlyné 10 koronát, Kindl József kölcsönös segélyező egyleti vezérigazgató 9 koronát, Erreth János ügyvéd 8 koronát, Tormay Károly alispán 3 koronát, Marton Miksa, Mayer Károly és dr. Szilasi Zsigmond 2 koronát. Összesen 86 korona. A Club ez uton fejezi ki a szives adományozóknak hálás köszönetét.

— (**Szecessziós hír.**) Ha van Pécsen szecessziós söröző s uralkodik a szecesszió minden vonalon, miért ne lehetne lapunkban egyszer egy szecessziós hír is? Ma pld. délután megtartották a rácvárosi Pompár-féle vendéglő kerthelyiségében a vihar ágyuval a próba lövéseket. Mint külön kiküldött tudósítónk táviratilag jelenti, a lövések kitünően sikerültek. Mindenki az égre nézett, hogy saját szemével győződjék meg a lövések hatásáról. A tizenkettedik lövés után a felhők nagy kavargásából úgy látszott, mintha egy darab felhő lefelé esnék. A mint azonban a kéznél levő csillagászati távcsövön tüzetesebben megvizsgálták a tünetet, konstatálták, hogy igenis egy jókora darab felhő közelebb jött a földhöz s öntötte az esőt, de nem a földre, mert hisz a lövések miatt ez tilos volt, hanem felé. Ki nem hiszi, győződjék meg.

— (**Közigazgatási bejárás.**) Ma délelőtt tartották meg a mohács-pécsi vasut Mohács állomásán építendő iparvágány utvonalanak közigazgatási bejárását, melynél mint bizottsági elnök Tormay Károly alispán szerepelt. A bizottságban részt vettek még a mohácsi járás főszolgabírája és a mohács-pécsi vasut kiküldötte. A bizottság az utvonál bejárása után annak végleges kiépítése ellen nem tett kifogást.

— (**Rendület a kéményseprők-ről.**) A kereskedelmi miniszter a m. kir. országos statisztikai hivatal jelentései alapján arra a tapasztalatra jutott, hogy a vidéken előforduló tüzeseteknek legtöbbször a kémények tisztálansága az oka, mi viszont abban leli okát, hogy több községnek, vagy kerületnek egy kéményseprője van, ki természetesen rendszerint csekély számu személyzetével csak felületesen tudja a kémények tisztántartását ellenőrizni. Ennélfogva a miniszter elrendelte, hogy az egyes iparhatóságok új kéményseprői állásokat szervezve, lehetőleg úgy osztsák be azokat, hogy minden községnek vagy kerületnek meg legyen a maga kéményseprője.

— (**A mohácsi védgát-társulat**) véleményező bizottsága ma délután öt órakor tartott ülést Mohácson Tormay Károly alispán miniszteri biztos elnöklete alatt. A bizottság a tavasszal fellépett árvízveszedelemmel szemben követett védelmi eljárásáról szóló jelentéseit terjesztette elő, Mohács és vidékére nézve megállapította az árvízveszedelem végleges megszüntét. Néhány kisebb folyó ügy letárgyalása után az ülés egy órai tartam után véget ért.

— (**Kincs a szemében.**) Értékes leltre bukkantak tegnap Bécs egyik külvárosi ódon házának lebontása közben. A ház padlásának egy sötét zugában egy nagy lakattal elzárt deszkaládát találtak, a mely a háztető szarufáihoz volt erősítve. Ennek a ládának a létezéséről a házban senki sem tudott. Lakost hívtak, a ki felnyitotta azt, s nagy meglepetésre a vastag porréteg alatt egy egész kis zenekarra való hangszert találtak, melyek becslés szerint 60 év óta lehetnek ott elrejtve. Hegedű, viola, gordonka, fuvola, nagybőgő, kürt, dob feküdt ott a szeméten eltemetve. A ház tulajdonosa elhivatott egy kiváló bécsi hangszerkészítőt, a ki konstatálta, hogy a hangszerek egytől-egyig olasz mesterek munkái. Van köztük két Josefus Guarneriustól származó hegedű, egyik 1737. a másik 1730. évből és egy Andreas Guarneriustól származó 1802-ből. Ezenkívül egy-egy Amati, Belofino és Mondagnano-féle hegedű és egy Amati-gordonka. A Guarnerius hegedűk átlagos értéke 16,000 korona. Hogy miként jutottak a hangszerek a padlásra, eddig senki sem tudja.

— (**Az anyai szeretet.**) Romanikus és megható történetet olvasunk a svájci lapokban egy anyáról, a ki, miután férjétől elvált s a rideg törvény az apának ítélte oda egyetlen gyermekét, megszöktette a kis leányt s azóta az egyik városból a másikba bujdosik folyton aggódva, hogy megtalálja s elszakítja magzatától. Puttkamer Miksa báró német földbirtokos a ki Koepnitz mellett Zastehinben lakik, a múlt nyáron elvált feleségétől, Enkevost bárónőtől. Gyermeküket a bírói végzés atyjának ítélte, de az elvált asszony nem adta ki, hanem titokban Svájcba menekült vele. A német nagykövetség fölhitte a svájci szövet-

ségtanácsot, hogy tudakolja meg az asszony tartózkodási helyét. Végre kiderült, hogy Puttkamer St.-Gallenben van. Elrendelték tehát, hogy a gyermeket vegyék el tőle, de az asszony nesztét vette a dolognak, elszökött St.-Gallenből s most állítólag Németalföldön van. Puttkamer ügyvédje a szent-galleni kerületi hivatal végzése ellen panaszt tett a szent-galleni kormányzéknel, de a panaszt még nem intézték el. A szegény anya mindenképpen tanácsosabbnak vélte tovább utazni, mert Svájcban már nem volt biztonságban, hogy nem ragadják-e el a gyermekét.

— (**Gombák a piacon.**) A mai piacon már előkerültek a gombák is. A gomba jó eledel ugyan, de ha véletlenül mérges fajtából való, bizony többet árt, mint használ az egészségnek. Ezért ma Ludvig Ferenc dr. tiszti orvos megvizsgálta a gombákat a piacon, nehogy az egészségre kártékonyak is kerüljenek eladásra. A közönségnek figyelmebe is ajánljuk, hogy csak a piacon vegyen gombát s ott is a délelőtti órákban, mikor már a piacvizsgálat megtörtént.

— (**Elfogott osaló.**) Nagy Endre a ki a szegzárdi Ferenc-kórházban mint szolga volt alkalmazva, múlt évben beállított Burka Ferenc szegzárdi órás üzletébe és tőle három darab zsebórát kért a kórházi orvosok részére megtekintés és vásárlás végett. Burka megbizva a szolga becsületességében, átadta neki a kért 3 drb, zsebórát, melylyel Nagy azután megszökött. A furtangos csalót országzerte körözték és most hurokra kerítette a síófoki csendőrség, mely őt elfogta.

— (**Leégett préház.**) Zsikó Lajos decsi lakos préháza a napokban kigyulladt és a bennelevő butorral, gazdasági eszközökkel teljesen leégett. A tűz vigyázatlanságból származott úgy, hogy a káros felesége kenyeret sütött és a kicsapott lángoktól a préház is tüzet fogott. A kár 420 korona.

— (**Marólugot ivott.**) Horváth Jánosné, dunaföldvári lakos nagyon elkeseredett azon, hogy őt a férje el akarja hagyni. Horváth János ugyanis többször emlegette feleségének, hogy kénytelen Amerikába menni; mert itt nem lehet megélni gondtalanul. Az asszonynak már az elválás gondolata is annyira megzavarta az esztét, hogy a napokban öngyilkossági szándékból marólugot ivott. Tetétt korán észrevették és így az ellenmérgek alkalmazásával sikerült őt megmenteni.

— (**Márciusi statisztika.**) A központi statisztikai hivatal, szólván a jelen év március hónapjáról, elmondja, hogy ez idő alatt az országban négy hujján 70 ezer gyermek született, a halálozások száma pedig 50 ezer körül járt, vagyis a magyar korona országainak lakossága e tavasz felé hajló hónapban majdnem 20 ezer személylyel szaporodott. Ha az idej március a tavalyival összehasonlítjuk, azt konstatáljuk, hogy az ideiben hat ezerrel többen születtek és ugyanannyival kevesebben haltak meg. A halálesetek egy részét természetesen ezuttal is a fertőző betegségek okozták s ezuttal is a tüdővész járt az ember pusztításban elől, több, mint 7 ezer életet oltva ki. A torokgyíknak 1020, a kanyaronak 1046, a szamárhurutnak 971, a vörhenynek 1029, a hasi hagymáznak pedig 457 áldozata volt. Ami a márciusi házasságkötéseket illeti, azokról csak röviden emlékezhetünk meg, jelezvén, hogy 6117 házasság történt. A részleteket, amelyek pedig a vegyes, valamint a

keresztény-zsidó házasságok tekintetében érdekesekek, nem említhetjük föl, mert a statisztikai hivatalnak hozzánk érkező ismertetése ez irányban egy idő óta igen hiányos s csak kis részében használható. Márciusban a tüzesetek elég nagy számban fordultak elő. 835 községben több, mint ezer esetben pusztított a tűz, 1884 embernek okozva kárt a vagyonában. A kár összege másfél millió korona körül járt. Szólhatunk végezetül a külföldi utlevelek számáról is, amelyek némi halvány világot vethetnek a kivándorlás mértékére. Az összes hivatalok 8435 utlevelet adtak ki s ez utlevelek közül körülbelül 4000 szólt Amerikába. Romániába, hova az erdélyrészi nép jár munkát keresni, több mint másfélezer utlevelet kértek és kaptak.

— **(Osztrák dohány égése Virginiában.)** Az osztrák pénzügyi kormány a tél folyamán 1 millió font válogatott minőségű virginiai dohányt vásárolt a virginiai Dunnington-féle dohánygyárból. Mult hó 18-án azonban egy irtózatos tűzvész, melynek csaknem az egész városka áldozatul esett, elhamvasztotta a gyárat és a benne felhalmozott összes készletet. A kár meghaladja az egy millió dollárt, melynek azonban jórésze megtérül a biztosítás révén.

— **(Az amerikai magyarság ünnepe.)** A clevelandi (Amerika) kath. magyarságnak nagy ünnepe volt a napokban. Az építendő róm. kath. iskola alapkövét tették le s a magyarok által lakott utcák zászlódiszt öltöttek. A clevelandi püspök helyettese angol

nyelven szólt az ünneplőkhöz, kiemelve Böhmi plébános hazafias buzgóságát és érdemeit. Utána Paulovits Róbert toledoi plébános mondott magyar beszédet, a melyben kiemelte, hogy eddig csak egy magyar iskola van Amerikában, a toledoi, ez lesz a második. Utalt beszédében a gyermeknevelés katolikus voltára. A szertartás előtt a leánykák egyházi éneket adtak elő, az ünnepet pedig a »Hymnus« éneklésével fejezték be.

— **(Majális.)** A pécsi polgári daloskör nem akar kimaradni a majálist rendezők sorából. A törekvő egyesület ugyanis — mint haljuk — folyó hó huszonnegyedikén, áldozó csütörtök ünnepén, énekelőadással egybekötött majálist rendez az új-sörgyárban. A majális műsorát legközelebb közölni fogjuk.

— **(Nem rossz.)** Hogy mi rossz s mi nem rossz, az nagyon is relativ dolog. Egyiknek valami jó, a másiknak ugyanaz rossz mert a hány az ember, annyiféle az izlés. Vannak emberek, akik a rossz tréfákat jónak tartják, bár a szellemességből egy gyűszűnyire való sincs benne, de mivel őket, esetleg másokat nevetésre fakaszt, hisz a legnagyobb ostobaságnak az ember önkénytelenül nevet, azt mondják rá, hogy nem rossz, sőt nagyon jó. Vannak azonban dolgok, a mikre csakugyan rá lehet mondani, ez bizony nem rossz bár nem egészen sikerült; meg látszik benne, kéri belőle, ha nem is szellem, de legalább is a fiúka. Ilyen fiúkéval akart magának jó napot, azaz a fárastó napi munka után jó estét csinálni tegnap este egyik szigeti külvárosi

korcsmában egy szabólegény. Ivott, ivott s mikor már megelégette a bort s aludni vágyott, bejelentette, hogy fizetne, de nincs mivel. A korcsmáros nagyot nézett, szemével majd keresztül szurta a higgadt vendéget s hangos szóval emlegette a szabó legény becsületes őseit s valamennyi patrónusát. Ez csak hallgatott s várt türelemmel. Egy alkalmas pillanatban alázatosan közbeszólt, hogy hisz ő megfizeti majd elsején, addig is itt hagyja a kabátját zálogban. A korcsmáros kapott rajta, azonban keserű arccal adta vissza legott, mert az csak ilyen alkalmakra való, egyébre nem lehet használni s úgy látszik, hogy tisztán csak azért húzta is fel, mert — gondolta — ha veszendőbe megy, azért ugyan nem kár. A vendégek nevettek a dolog s közbenjárásukra a korcsmáros megelégedett zálogul a kedélyes szabólegény becsületszavával.

— **(A bajor sör.)** A fekete színű, édeskés ízű és tartalmas bajor sör magyarországi fogyasztói alighanem kellemetlen meglepetésben részesülnek, mert meglehetősen nagy a valószínűsége annak, hogy a németországi sör megdrágul, noha ezt a sört nálunk ez idő szerint is drágán kell megfizetni. Németországban a képviselőház egyik bizottsága már elfogadta azt az indítványt, hogy a külföldi sört jobban megadóztassák s így nagy a lehetősége annak, hogy ez az indítvány törvény lesz. Németországba a külföldi államok közül leginkább Ausztriából szállítanak sört, mert a pilseni sörnek jó híre és sok fo-

Mikor az ezredorvos lassan, valami sajátságos szakszerű gyönyörűséggel kezdte műszeres szekrényét bontogatni, a levegőt hirtelen erős, fojtó karbolszag töltötte be.

Várnay — a mint az üde reggeli levegőt ez a furcsa szag szinte nehézzé tette — hirtelen feleszmélt gondolataiból. Odajött hozzám.

— Tehát kezdődik — mondta sóhajtva — aztán elkomolyodott arccal tette hozzá:

— Ne vedd gyávaságnak vagy elérzékenyülésnek Frici, hanem magad is tudod, hogy a pisztoly-párbaj nem valami csekély dolog s hogy az embert könnyen érheti »baleset« ...

— Légy egész nyugodt Béla — szoltam vigasztalólag — az első lövés Schreyeré ugyan, de alig hiszem, hogy ez a művész tudna fegyverrel bánni. A második lövésnél aztán reménylen, megteszed kötelességedet?!

— Ami tőlem telik! — mondta Várnay s szinte feléledt bosszuszomjának kielégítésére. Kimondhatlanul gyűlöletteljes pillantással mérte végig Schreyert, aztán ismét hozzám fordult. Hangja, mely az imént még érces volt a gyűlölettől, most egyszerre lágy lett, szinte remegett, midőn karját a karomba fűzve mondta:

csodás, tompa hangon — lássa, hova viszi az embert a szerelem?

Nem akartam, de nem is tudtam volna neki válaszolni, mert Várnay, ki dühe okozta kábultságából időközben felocsudott, amint megpillantotta a feleségét, irtózatos csapásra emelve kezét, rohant az asszony felé.

Persze megragadtam a dühöngő embert s én fogtam fel a csapást, aztán — dacára még egyre sajgó vállsebemnek — legyűrtem a pamlagra.

Béla üres, szinte buta tekintettel nézett rám dühének paroxizmusában, aztán megelégedett annyival, hogy fogcsikorgatva ajtót mutatott a feleségének, ki sietve engedelmeskedett.

X.

Kint a nagy erdőben az üde reggeli levegőbe valami lágy széna-illat vegyült, az erdő bujálombú fáiról lassan, halk koppanással hullottak alá a harmatcseppek, a tisztás tengerzöld fűszálain, színes szirmú virágain apró gyöngyök csillogtak a felkelő nap letűző, rozsdavörös sugaraiban.

Az egyik fa leveleiről hirtelen permetező esőként hullottak a harmatcseppek. Valami kíváncsi

gyasztója van. Ha a németek csakugyan ki-
mondják, hogy az idegen sörök vámját föl-
emelik, annak igen természetes következmé-
nye az lesz, hogy Ausztria-Magyarország ha-
sonlóképen jár el s így a németországi sör
nálunk alaposan megdrágul. Miután pedig
Magyarországba leginkább a bajor sört hoz-
zák, hát a bajor sör fogyasztói rohamosan
megfogynak, mert egy pohár ilyen sörnek,
amit most 14—15 krajcárért adnak, legalább
is 20—23 krajcár lesz az ára, vagyis még-
egyszer annyi, mint a magyar söré. A néme-
tek terve minket egyáltalában nem érinthet
kellemetlenül, mert Németországba mi sört
egyáltalában nem szállítunk s így a magyar
földön csakis a sörinyencek lesznek vesztesek,
ami különben nem baj. Az ő veszteségükkel
szemben nagy haszon fog háramlani a ma-
gyar sörfőzőkre, mert hát a bajor sör fo-
gyasztói magyar sörre szorúlnak s hazai ter-
méket isznak, a mely a tömegesebb fogyasz-
tás alapján minden valószínűség szerint ja-
vulni is fog.

— **(Elpusztult színház.)** Antwer-
pen színházban a Théâtre du Cirqueben köz-
vetlenül az előadás után tűz ütött ki. A színház
alig két óra lefolyása alatt egészen leégett. A
tűz elpusztította az összes díszleteket, a ru-
határt s a levéltárt. Az igazgatósági pénztár
is, a melyben hetvenezer frank volt bankjegy-
ben, elhamvadt. Emberélet nem lett a tűz ál-
dozata, de a szomszéd bérlakóházakban óriási
pánik támadt úgy, hogy néhány asszony a
a harmadik és negyedik emeletről levetette

magát és veszedelmesen megsérült. A kár több
millióra rug.

— **(A mammuth - fenyőerdő.)**
Nagy veszély fenyegette nemrég a világhírű
kaliforniai mammuth-fenyőerdőt. Ezt az erdőt,
mely nemcsak Kalifornia, de majd az egész
világ legszebb természeti csodája, ki akarta
vágatni Robert Whiteside nevű fakeskedő.
Whiteside nemrég óriási pénzösszegért vásá-
rolta meg ezt az erdőt; most a kaliforniai
egyetemek s sok privát ember közbe lépett,
hogy nagy pénzért visszavásárolják az erdőt;
felszólítja a hatóságokat is, hogy gyorsan
lépjenek közbe s tiltsák be az erdő kivágását.
A világhírű erdő a Stanislaus folyó mentén
5000 láb magasságban van a tenger színe
fölött. Az erdő mammuthfenyőből (Wellingtonia
gigantea) s körülbelül 100 óriási sárgafenőből
áll, ezek közül 31 meghaladja a 300 láb ma-
gasságot s szélességük 60 láb.

— **(Az esthajnalcsillag.)** Vénusz,
a most tündöklő esti csillag, május végén éri
el ragyogásának tetőpontját; most csaknem
éjfélig látható az égen. A pulkovai csillagvizs-
gálóban a Vénusz színképének négy fotográfiája
alapján a kerengési időt közel 24 órának ta-
lalták. A spektral-vonalak eltorlódásából az
egyenlítő két szemben fekvő pontján mérte a
forgási sebességet. Ha e hír igaznak bizonyul,
úgy rég vitatott kérdés nyer megoldást. Sok
csillagász azt vitatta, hogy a Vénusz forgási
ideje 225 nap, vagyis annyi, mint a nap körüli
keringés ideje, úgy, hogy a Nap mindig csak
egyik oldalát pörköli, míg a másikon örökös

éjszaka és dermesztő hideg van. Ha pedig
csakugyan ily rövid a forgási idő, akkor a
Vénuszon hasonló a viszonyok, mint a Föl-
dünkön, s nem lehetetlen, hogy szerves élet
van rajta.

— **(Elégetett gyermek.)** A gonosz
mostoháról szülő rémmesék ujulnak meg abban
a rettenetes büntetben, a melynek földérite-
sével most a bécsi rendőrség foglalkozik. Ott
József mehanikust és a feleségét borzalmas
büntetssel gyanúsítják. Házuknál él ugyanis az
asszony öt éves fiacskája, a kit Ott, a mos-
tohaapa soha sem szívelhetett. A gyermek ir-
tózatossá köztöltött nőtt föl s a sok szen-
vedéstől nemrég beteggé lett. A mostohaapa
nem engedett orvost hivatni a kis beteghez s
Otné se igen törődött gyermekével. Orvosi
segítség nélkül a gyöngye szervezetű csakhamar
kiszervenvedett, mire a lelketlen szülők a kis holt-
testet a takaréktűzhelyre dobták, a hol porrá
égett. Az embertelen szülőket a rendőrség teg-
nap letartoztatta.

Művészet, irodalom.

○ **Veres Sándor daltársulata Pécsen.**
Veres Sándor, a m. kir. operaház volt tagja,
a hirneves bass-bariton népdalénekes, tizen-
négy tagból álló társulatával folyó hó 13-án
(vasárnap) Pécsre érkezik s a Vigadó díszter-
mében vasárnap s a következő napokon ének-
előadásokat tart. Az előadásokra, melyek te-
ritett asztalok mellett tartatnak, belépti díj 1
korona, katona és diákjegy 60 fillér. Az előadá-
sok este nyolc órakor kezdődnek.

szarka szállhatott az ágak valamelyikére. Beljebb
az erdőben a szerelmes fülemüle sikongott s
megriadva röptelt tova, midőn a lovak patkóinak
csattogása, a kocsikerekek dübörgése felhallatszott
az országuton.

A kocsiból Dampf százados szállt ki és
a körorvos. A százados a korai felkeléstől álmo-
san törülgette a szemét.

— Szervusz Kamerad — mondta kedvetle-
nül dörmögve — hát megérkeztünk. Der Doktor
ist noch nicht da?

— Mindjárt jön; Molnár, a főszolgabíró
ment érte.

— Hát Várnay hol van?

— Ott beljebb az erdőben.

Soh' sem fogom barátom ezeket a kínos
várakozással teli perceket elfelejteni!

Várnay még előtte való napon, mikor a
felesége hűtlenségéről meggyőződni oly bő al-
kalma volt, megkért engem, hogy vegyek magam
mellé valakit és provokáljam Schreyert.

— Igaz, hogy megfojtogattam egy kicsit
azt a gazembert — mondta — de az nekem
nem elég. Meg akarom ölni, meg kell ölnöm,
különben megbolondulok. Ha eszembe jut bará-

tom, hogy az az asszony, akit én annyira szeret-
tem, egy ilyen hitvány, semmi emberrel csalt
meg engem, hát olyan düh fog el, hogy szeret-
ném még a feleségemet is megölni.

Úgy, a hogy lehetett, lecsillapítottam Vár-
nayt, aztán elmentem segédet keresni a kaszinóba
s még aznap este Molnár Géza főszolgabíróval
együtt kihívtuk Schreyert.

A művész — mondhatom — elég lovagia-
san viselkedett. Szó nélkül elfogadta a meghívást;
a maga részéről Dampf századost és Lubinszky
hadnagyot nevezte meg segédekül, a végén azon-
ban még sem állta meg a dolgot szó nélkül.
Mikor bucsúztunk, valami hirtelen támadt bizal-
maskodással a fülembe sugta:

— Döntsön köztünk a sors, hogy kié lesz
Ilona. Várnay nem becsülte meg ezt az asszonyt,
én pedig imádom!

... Ujra kocsizörgés hallatszott. Molnár
és Lubinszky hadnagy érkeztek, az öreg ezred-
orvos pedig, ki valamí mellbe rugott huszárt kö-
tözgetett, egy kiérdemült csataméneken jött néhány
perccel később.

Várnay — mondhatom — nem a legjobb
kondícióban volt.

○ **Keresztények üldözése.** Réges-régen, ezeröttszáz éve immár, hogy a kereszténység Rómában is nagyobb terjedésnek indult, annyira, hogy már veszedelmesnek is látszott. A római császárok, mintha előre érezték volna, hogy az ő székvarosuk nagyszerű oszlopsorait valaha betemeti az idő, a fascések jelvényét a kettős kulcs váltja fel s a Pantheon kupoláját a Szent-Péter templom haladja túl. Mintha sejtették volna, hogy birodalmuk fegyverei megtompulnak a martirok testén, gögjükét eltiporja az alázat és birodalmukban egy új állam alakul; hogy eljön a kor, midőn a kicsapongó istenek halottak s kora lejár a döllyős boldogoknak. — A szenvedők birják aztán a földet, — édes gyönyörleszen hullatni könnyet. A ki nem szenvedett, az mind pogány. . . . És valóban a hatalom tényeit félezred alatt tönkretette az eszme fuvalma. A legnagyobb szerű forradalom volt ez az egyetlen, mely valóban megváltoztatta az egész világot. Az történt az egész világgal, a mi Nagy Constantinussal: az égen megjelent előtte a kereszt és rajta a szavak: »E jelben győztesz«. És e keresztet, a szenvedés jelét meglátta a világ s üresen maradtak a szobor-istenek szentelt ligetei és bennök az alabastromoltárak. A kereszténység föllépéséről Rómában és terjedéséről szól a Nagy Képes Világtörténet mostani 62-ik füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Geréb József. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzetként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Törvénykezés.

§ **Esküdtszéki tárgyalások.** Hétfőn kezdődnek a pécsi kir. törvényszék mint büntető bíróságnál az esküdtszéki főtárgyalások. — Hétfőn, május hó 14-én, 15-én és 16-án *Biró József* és társa ellen gyilkosság és egyéb bűncselekmények miatt, május hó 17-én *Bórác András* ellen szándékos emberölés büntetésének kísérlete miatt tartatik meg a főtárgyalás.

§ **Splényi báró bűnpöre.** Az Engel-féle borhamisítások bonyodalmas ügyeiből maradt az a bűnpör, a minek éle *Splényi Ödön* rendőrtanácsos ellen irányult, a kit azzal vádolt a kir. ügyészség, hogy Engelé ellen folytatott ügyben hivatalos hatalmával visszaélt s a bűnjelként lefoglalt bormintákat kiadta a borhamisítással vádolt cég egyik tagjának. *Splényi* ellen vizsgálatot indítottak, de a törvényszék alaptalannak találta a vádat, s báró *Splényi* ellen megszüntette a további eljárást. A budapesti ügyészség a törvényszék határozata ellen felfolyamodással élt a budapesti kir. táblához, melynek büntető tanácsa tegnap tárgyalta a pört s elutasította az ügyészség felfolyamodását.

§ **Árverés közben.** *Keil Miklósné* s leánya *Keil Cecilia* állottak ma a kir. törvényszék előtt. Azzal voltak vádolva, hogy a hatóság ellen erőszakosan viselkedtek, mit azonban igazolni nem lehetett, mert a dolog úgy történt: a múlt évi május hó 31. napján az udvarban náluk megjelent a községi végre-

hajtó, segédjegyző s a bíró az árverés fogantatására. *Keil Cecilia* látván a hivatalos vendégeket s fölértvén észszel azok szándékát, a segédjegyzőt szidni kezdte s a bírót megütötte. Ez alapon emelték a vádat. A tárgyalás során aztán kiderült, hogy a bírónak ott akkor épen semmi, legkevésbé pedig hivatalos teendője nem volt s ezért — miután a kir. ügyész *Keil Miklósné* ellenében elejtette már előbb a vádat — a kir. törvényszék *Keil Cecilia*t becsületsértésért egy nappal helyettesíthető 10 korona pénzbüntetésre ítélte el jogerősen.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közölni teszi, hogy a *Newirth Lajos* pécsi lakos, szabó iparos és bejegyzett cégű szappangyártó ellen folyamatba tett csődöt a csődvagyon felosztása folytán megszüntette.

§ **Önvédelem az apa ellen.** Ilyen dolog is megesik a föld hátán, hogy a fiu kénytelen durva módon védekezni az édes apa ellen, ezt bizonyítja többek közt a következő eset. *Kiss Sándor* laskói lakos a múlt év május hó elsején a balta fokával akkorát ütött az édesatyja karjára, hogy az menten eltört. Feküdt is vele *Kiss Ferenc*, *Sándor* megütött atyja, az eszéki kórházban s a gyógyulás négy-öt hétig tartott. *Kiss Sándor* azzal védekezett a kir. törvényszék előtt, hogy atyja otthon mindenkivel veszekedett, örökös civódásban éltek, a jelen esetben is pereltek, sőt az apa revolvert fogott a fiára, mit ez látva úgy védelmezte meg hamarjában életét, a hogy tudta, fölkapta a baltát s a föntleirt ütással még jókor megakadályozta a bekövetkező katasztrófát. A kir. törvényszék felmenő ágbelin elkövetett súlyos testi sértés vétségeért három havi fogházzal s egy nappal helyettesíthető tíz korona pénzbüntetéssel sújtotta a vádlottat. Az ítélet jogerős.

TÁVIRATOK.

— **Ribillió Spanyolországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridban az összes üzletek, kávéházak zárva vannak. Egy csoport utcai suhanc kövel dobált meg néhány házat. A rendőrség szétverte őket. — Valenciában egy utcában torlaszokat emeltek. A csendőrök kövekkel dobálták és közéjük lőttek. Hét csendőr erre meg is sebesült s a csendőrség visszalépett és bevette a torlaszokat.

— **Meggyilkolták az anyjukat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagyváradról írják, hogy *Bereyó-ujfaluból* értesítik a nagyváradai ügyészséget, miszerint *Pap Sándor*, ottani gazda felesége, *Balogh Rebeka* segítségével, az anyját felakasztotta. Az öreg asszonynak száz forinttal tartoztak s már ki volt tűzve ellenük az árverés. A gyilkosságot öngyilkosságnak akarták feltüntetni, de a gyilkos házaspár kis fia a büntetést elárulta a szomszédoknak. A gyilkosokat letartóztatták.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén napirend előtt szenzációs dolog történt. *Gajári Ödön* szólalt

föl, ugyanis, úgy látja, hogy *Ugron Gábor* magánügyeit beakarják vonni a politikai életbe. *Ezt a leghatározottabban elítéli.* Ez eljárás a politikai élet teljességét elfajulásra vezetné. E végből megszivlelendőnek vélné, ha a pártok kölcsönösen oda törekednének, hogy az összeférhetlenségi törvényt módosítsák.

Általános helyeslés után *Polónyi Géza* beszélt. Örömmel csatlakozott a felszólaláshoz; de kijelentette, hogy pártja sohasem üzött személyes harcot, hanem csak a rendszer ellen küzdött.

Az elnöki bejelentések között előfordult Pécs városának az olasz borvám fölemelése iránt az országgyűléshez intézett kérvénye is.

A napirenden levő szeszkontingens-javaslatához *Rakovszky István*, *Hieronymy Károly* és *Polónyi Géza* szóltak hozzá. *Polónyi* beszéde *Komjáthy*t és *Rakovszky*t személyes kérdésben való felszólalásra készítette.

Végül *Justh Ferenc* kelt a javaslat védelmére.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.



Fix fizetés és jutalék mellett

keresek egy helybeli ügyes fiatalembert, ki mint **colporteur és más üzletek kötésére vállalkozik.**

Günsberger Lajos,
könyv és papírkereskedő
PÉCSETT.



Hirdetések.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállit jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzifában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő-máz nedves falak szárazzá tételére.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

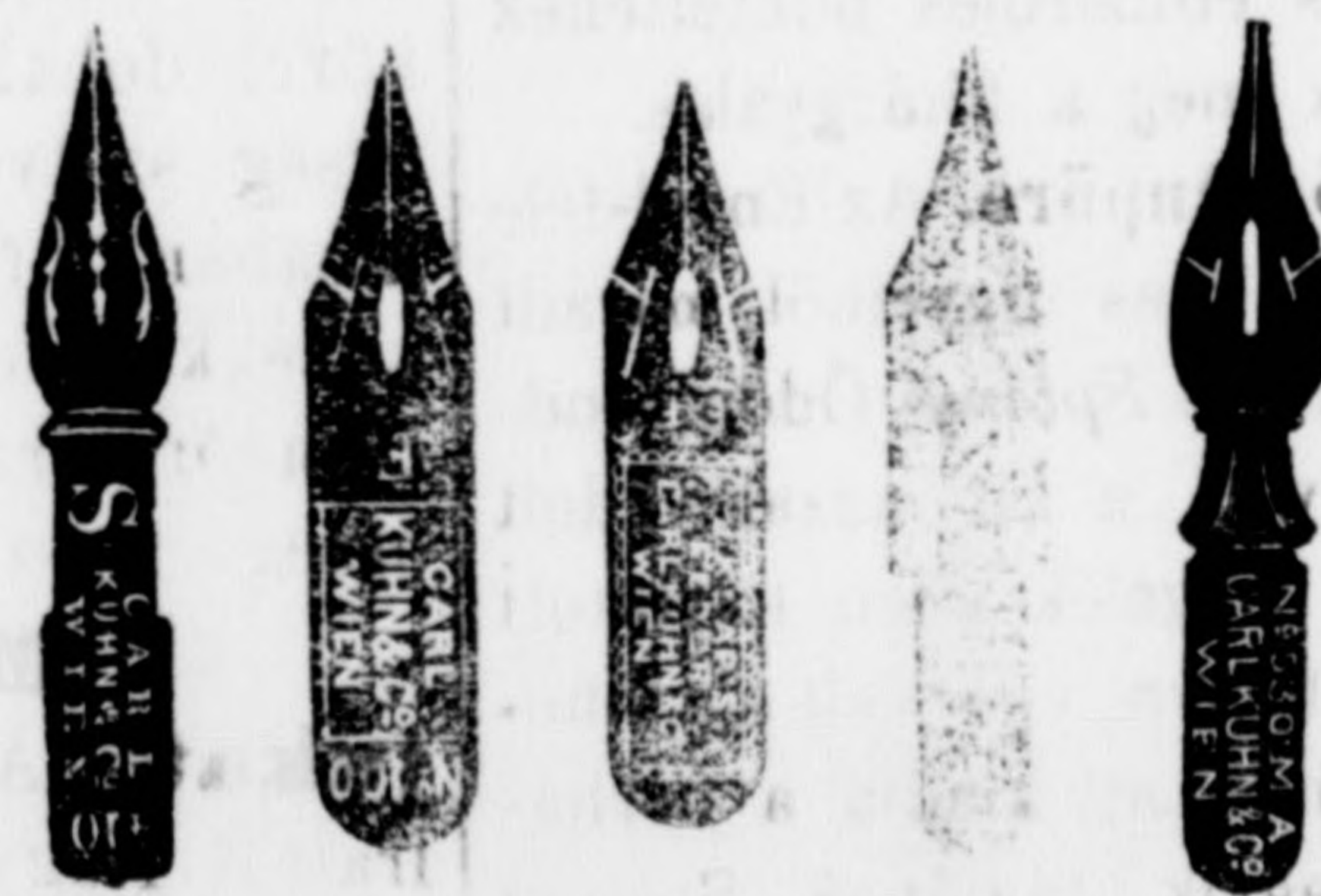
különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak



nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.